

слана. Стане човѣкъ утрино, гледа, черепици ти на съсѣди ти побѣлѣли. Слѣдъ малко вижда, че малкити вирчета захваштатъ да замръзноватъ.

Иesenският ситетъ дребенъ дѣждъ не прилича на лѣтни ти дѣждове: вали непрѣстайно, и земята не исъхнова така скоро, като лѣтъ. Вѣтръ непрѣстайно духа, та разнасia надалече узрѣло сѣме отъ цвѣти, отъ дрѣвие и отъ жито, и развеселава дѣцата, като имъ помага да пуштатъ хвѣрчила нагорѣ у вѣздухъ тъ.

2. На дрѣвите листата зиматъ вече сѣмъ-тамъ да по-
жълтѣватъ оште въ началото на септемврица; а прѣзъ октомврица виждате, че на зелений орѣхъ сѣмъ-тамъ се показва^{тъ} цѣли жълти, златни клони: същто като да ги ю попарила на минованie умрѣтвителната юсенна рѣка. Пролѣтъ най-напрѣдъ се ю разеленилъ дрѣнъ тъ, и той най-напрѣдъ по-
жълтѣва. Оште нѣколко дни и треперливий осенъ става цѣлъ чѣрвенъ,
гравивъ, златенъ. Нѣ лютий юсенний вѣтръ брули и таа по-
следната прѣмѣна: вѣрти по вѣздухъ тъ лекити исъхнали листа,
и постила съ тѣхъ мокра та земя.

Малко по малко запустѣватъ и полета та; дору и голѣми ти
копни са се вече вдигнали, и са останали само тукъ-тамъ купи
сѣно, оградени съ вѣрлини; тии ште останатъ и прѣзъ зима
та въ ливадието. Цвѣтието прѣцвѣтѣло; не окосената трѣба
пожълтѣла и клюма камъ земята, като да се моли за сиѣгъ.
Само на посъянити нивиа се издига и растила зелена покривка.
Нѣ таа млада и закъснѣла зеленина скоро ште се изгуби. Нѣ
коренети на житото ште се учуватъ неповрѣдени подъ
сиѣгъ тъ, и на пролѣтъ пакъ ште излѣзватъ на бѣль свѣтъ съ
зелени ти си цвѣчета.

Всичко вѣхне, запустѣва, потъмнѣва изгубова лѣскавити си
лѣтни шарове и добива ѹднакъвъ, тъменъ, сивъ юсененъ видъ.
По това врѣме природа та прилича на човѣкъ, който ю уморенъ
отъ много работа, та му вече сѣнъ надвиша. Като се заминатъ
ощте нѣколко дни, земята ште се покрие съ дебела сиѣжна
завивка, та ште спи цѣла зима.

3. Прѣлѣтни птици се събиратъ за далечънъ путь. Най-
напрѣдъ штѣркали ти се грижетъ, и оште прѣзъ августъ си
вече отиватъ. Слѣдъ тѣхъ, прѣзъ септемврица, си отиватъ
лѣстовици ти: тѣхното ранно отхожданie прѣдказова ранна
зима. Послѣ се точегъ отъ сѣверъ на югъ длъги вѣрволици